

## چکیده:

با توجه به مطالبی که در مقوله «تکدی» مطرح گردید می توان نکاتی را بیان نمود:

- ۱- تکدی گری، خاص یک جامعه مشخص نیست بلکه در جوامع به اصطلاح صنعتی پیشرفته چهره معمولی تری دارد و در جوامع در حال رشد نیز اگر چه تلاش در پنهان کاری است ولی عینی است، و در جوامع رشد نیافته نیز شکل زندگی عادی را پیدا کرده و چندان توجهی را جلب نمی نماید.
- ۲- همه انواع تکدی در مقام «سوال به کف» و «دست درازی کردن»، شکل مشترکی پیدا می کند، یا بر عکس، گوناگونی تکدیگری با یک مبنای واحد یعنی نیازمندی و دست درازی سازگاری دارد.
- ۳- چگونگی عمل تکدیگری و شیوه های آن متفاوت بوده و ضرورتاً عوارض و پیامدهای اجتماعی گوناگونی به بار می آورد.
- ۴- تکدی پدیده ای است اجتماعی؛ به بیان دیگر، تکدی را می توان محصول نارساییهای اجتماعی دانست.
- ۵- گاهی تکدی دارای ماهیت اقتصادی است؛ یعنی اساس تکدی بر نیازهای اقتصادی و کمبودهای مالی استوار است.
- ۶- گاهی تکدی ماهیت روانی - فردی دارد زیرا اختلال روانی، کم و بیش، در فردی شکل می گیرد که در اثر اتفاقات غیر مترقبه - چه محیطی و چه ژنتیکی - روحش آزار دیده باشد.
- ۷- تکدیگری، آستن آسیبهای اجتماعی متعدد است و اکثر بررسیهای انجام شده از رابطه بین گدایی و اعتیاد، سرقت و... حکایت می کند.
- ۸- برای بیان پدیده تکدی باید روابط میان «کمک گیرنده» (متکدی) و «کمک دهنده» (مردم) را در نظر گرفت تا بتوان نتایج و اثرات آن روابط را در زمینه ای مانند تکدی مورد بررسی قرار داد.

۹- تکدی از نظر قانونگذار «جرم» محسوب می شود و متکدی محرم است و جرم تکدی غیر قابل

گذشت است و از جرایم عمومی محسوب می شود.